

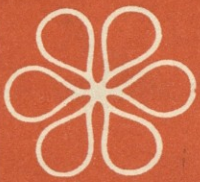
გამოსვლის წიკი ღალი, (N 1439). ნოემბერი. 1974. ჟანი 20 კაპიკი.

— მამა, მომეცი ჟული თეატრის ბილეთებისათვის, მასტიკისათვის, სპაზილბისათვის...  
— ღეღამ გამოგვანანა?  
— არა, მანწაკვლებელმა!

ნ. ნ. მალაზომინისი





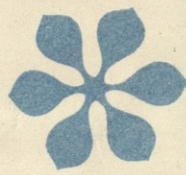


# საოქტომბრო

ათასი მზის  
შუქით ელავს  
დიდებული  
ოქტომბერი!  
ალამაზებს  
საქართველოს  
ჩაის, ყურძნის  
ოქროს რთველი!

შრომის გმირთა  
უვლის ხელი  
ვენახს, დაზგას,  
პლანტაციას!..  
გუშინ — შვიდნი  
გურჯანელნი,  
დღეს — შვიდასი  
ათასია!

ჩვენი ხალხი —  
თბილი, ტკბილი  
დღესასწაულს  
ლხინით ხვდება  
და ზეიმი  
შვენის თბილისს —  
მილიონი  
შვილის დედას!



# ჩაის საღებავი



ეროვნული  
ბიზნეს-სექტორი

„ახლა ჩვენ ვიმყოფებით ჩაის... მტევნის, ბოდიში, ჩაის ფოთლის გადამამუშავებელ საამქროში. ამ მანქანების საშუალებით ჩაის ფოთლი გადამამუშავდება და შემდეგ ხდება მისი შეფუთვა. როგორც ზედავთ, ეს პროცესი ავტომატიზებულია. უნდა მოგახსენოთ, რომ ჩვენი ფაბრიკა უშვებს საუკეთესო ქართულ ღვინოს... ბოდიში, საუკეთესო ქართულ ჩაის — „საიუბილეო“... გადაუთარგმნე, კაცო! ეს ჩაი გამომამუშავდება ჩაის ბუჩქის ორფოთლიანი ნაზი დუყებისგან, შერჩევითი კრეფისა და სპეციალური გადამამუშავების გზით. ხარისხობრივი მაჩვენებლებით იგი ფასდება 5,5-6,0 გრადუსით... ბოდიში, ფასდება 5,5-6,0 ბალით და ბევრად ჯობნის ყველაზე საუკეთესო ქართულ ჩაის — „საქართველოს თაიგულს“, რომელსაც, აგრეთვე, ჩვენი ფაბრიკა უშვებს. ქართული ჩაი „საიუბილეო“ ხასიათდება ნაზი, ფაქიზი არომატით, სასიამოვნო გემოთი და ინტენსიური ნაყენით.“

უნდა მოგახსენოთ, რომ ჩაი შეიცავს სასარგებლო ნივთიერებებს: კოფეინს, თეობრომინს, თეოფილინს, ტანინს, ეთერზეთებსა და ვიტამინებს, რომლებიც დადებითად მოქმედებენ ადამიანის ორგანიზმზე გულსისხლძარღვთა, რევმატულ და სხივურ დაავადე-

ბათა დროს, ამაგრებენ სისხლძარღვების კედლებს და კლავენ წყურვილს. ტყუილად არ ეძახიან ჩაის „მწვანე ოქროს“. ეს მან სავესებით დამსახურებულად დაიმსახურა, რადგან... ღვინო, ბოდიში, ჩაი აუმჯობესებს ადამიანის გონებრივ და ფიზიკურ შესაძლებლობებს, გონებას უხსნის, მატებს ჯანს, ენერგიას, სიმხნევებს, სიფხიზლეს, სიმკვირცხლეს, ამაღლებს ტონუსს და ახანგრძლივებს სიცოცხლეს, ზამთარში გვათბობს და ზაფხულში გვაგრილებს. უნდა მოგახსენოთ, რომ ერთი ლიტრა... ბოდიში, ერთი ჭიქა ჩაის დაღვინს მერე ადამიანი მეორედ იბადება.

ყველა ამ ძვირფასმა თვისებამ სახელი გაუთქვა ჩაის არა მარტო ჩვენში, არამედ მსოფლიოს მრავალ ქვეყანაში. ახლა თითქმის არ არსებობს დედამიწის ზურგზე ადამიანი, რომელიც არ სვამს სურნელოვან ქართულ ჩაის.

ახლა კი, მეგობრებო, ყველას გთხოვთ ქართულ სუფრასთან, რათა შევსვათ ქართული ჩაის საღებავი, ოღონდ, ბოლომდე! გადაუთარგმნე, კაცო!“

უცხოელი სტუმრები და მასპინძლები ღვინისა და კონიაკის ბოთლებით დატვირთულ მაგიდას შემოუხსნდნენ და თამადა აირჩიეს.

სიმონ ჯავახიძე



ნ. ჯ. ლოლუასი

— მოატყუე, მოატყუე!  
— ახლა სხვა დროა, შვილო, ვეღარც ატყუებენ და ვეღარც კომბინაციებს აკეთებენ.





— ლურსმანი?! გაწარი?! კვერცხი?!

**დეკაზები**

**ბოქები** დგას. ლამპიონებიც დაყენებულა. მარტო სინათლეა გვაკლბა და მონტორი გვაპოვინენთ!..

ქ. ფოთი, ჯორჯაძის ქუჩის მცხოვრებნი.

**უგზოობისაგან** სტუმრებთან სირცხვილს ვჭამთ. კოდოებმა შეგვჭამეს.

თბილისი, III მიკრორაიონი,  
II კვარტალი, თემქ-ის დასახლება

**წყალივით** გვჭირდება ბაგა-ბალი, კლუბი, სამრეწველო მაღაზია და საყოფაცხოვრებო მომსახურების ობიექტები. წყალი არა გვაქვს, მაგრამ მოთმინების ფიალა გვევსება.

კასპი, ზემო ჩოჩეთის მკვიდრნი

**გვაქვს** ორი აბანო — ძველი და ახალი, მაგრამ არც ერთი მუშაობს და — არც მეორე. რატომ ჰქვია ძველი და ახალი?

სიღნაღელები

# ნარეკი

ზოთა სოფანელი

## საყვარელ ქუჩაზე

რა მშვენიერი გზა იყო!  
მართლა ნეტავი იმ დროსა!  
დღეს არც აღმასკომს აღარდებს,  
არც გზათა სამინისტროსა.

ათხრილ-დათხრილა ეს ქუჩა,  
რამდენი წელიწადია!..  
ხელმძღვანელობა ვერ ამჩნევს,  
რბილ მანქანებით დადიან.

ავტობუსების ზღაყუნით  
გამოგვეთქვიფა გვერდები.  
წვიმაში, აქეთ გამვლელნი,  
ლაფის ჩურჩხელას ვედრებით.

მინდა გაცნობოთ, ვითარცა  
ასლობელსა და მეგობარს:  
ისე, ამ ქუჩას, სულ ერთი  
მანქანა ქვიშა ეყოფა!



## ვინიეოთსრობა

აქტი

დირექტორს დიდხანს ეჭირა თვალი ამ მუშაკზე.

ერთ მშვენიერ დღეს, არც აცია, არც აცხელა და გამოიძახა:

— გადავწყვიტე, დაგნიშნოთ!..

— ჯერ ახალგაზრდა ვარ, პატივცემულ დირექტორო!

— სწორედ იმიტომაც გნიშნავთ!

— ვეცდები, გავამართლო თქვენი ნდობა!

— ამის იმედი რომ არ მქონდეს..

— ცოტა უხერხული კითხვა კია, მაგრამ ჯამაგირი რამდენი მექნება?

— სო, სო, რა ხართ ქალები! იმდენი, რამდენიც მე.

— ეს ჩემთვის ძალიან ბევრი იქნება, ამდენს არც მოგვლოდი.

— ღმერთმა ქნას, გეყოთ!

— სად დამაჯენთ?

— სახლში!

— !?

მეორე დღეს დირექტორმა ის ქალი მართლაც დანიშნა და, თავის სიცოცხლეში პირველად, მასთან ერთად მოაწერა ხელი... ქორწინების აქტზე.

გელა თელია

## ნახევრალსაკიოზული უხრები

⊙ **დაბალი** ლობე ვნახეთ. ახლა, მთავარია, არ გადავახტეთ!

⊙ **ლილეგი** ადგალზე გვაქვს, ნერვები გვაწყდება!

⊙ **არიან** საბინაო აღრიცხვის კომისიები, გულის სიგანისთვის ფარაში რომ ჩაგითვლიან!

⊙ **მეცამეტე** გოჭსაც დიდი ფასი აქვს... ბაზარზე!

## ...სახელს არამეგდენე!

— ესეც ასე! ინგლისურ ბაგაშიც მოვაწყვე თავისუფალ მსმენელად!

— სწავლა როდის იწყება?

— ოც სექტემბერს.

— დედა, შვილო! პატარა არ იქნება?! რომ გაუჭირდეს?!

— არაფერია, პლატონმა თქვა, ბავშვი რომ დაიბადება, მისი აღზრდა მაშინვე იწყება.

— კი მაგრამ, ოცისთვის რომ არ დაიბადოს, ხომ გაუცდა დღეები?

— არაფერია, ცნობას ვუშვით!

გიგა მახვილაძე

იპ იანი





**საჯარო სპეკი აღმასწავლებელს ყაზბეგთან**

„ჩვეის დიდებულ მეტოქეს“ და „ქართველების პომეროსს“ ვუწოდებ, ენო, მწერლო, — თურქული (დაუფარმყოლო) რაღაცაჲ შენ ხარ უკადო და გიბოროსთვის აღეგებნებ, ამიტომ გესაუბრები მე ჩვენს დღევანდელ ფეკრებზე! წყვი და ის დრო, მაგი დრო ტანჯვის და სულის შესუღვის! — „ჩვენ ჩვენი თავნი ჩვენადვე“, დაიხ, „ჩვენიადვე გვეუღვის!“ აჲ ერთი რამეც უნდა ვთქვა, ჩაგუროთ, როგორც კადო: ზოგს მარტო ტ ან ი „ვეუღვის“, თ ა ვ ი კ ა... სულ არ აბია! აბსტრუქტულია შენი ოცნება, სიტყვები შენი, — შმდეგია. ილორ შიგა, უზარ-მზარნი შიბიაცა შენმბრეუბან... შეიბრენ შიბიანი შაღლინი, — შმბრები დღევანდელს რომ ხევენ, — და, დღეც უსიხარული, ვამბობრულია შიბეგე. მალე შიბეგს კავკასიონის გვირგვინი გაქვევის ოცინიგა, სტატუსტლ გუნება თიბოსი, ორგანიზაციე — ფინშილ! შრომის გვირგვინი აიანი: კობა, მავეჯლა, მათია! მათია ყველა ზეიმი და საქართველცე მათია! სასიქაღელულო ელგუჯა ახლა ძალიან ხევიან! მათით ამაგობს მამულა, მათზე სიმღერებს შღერიან. ელგუჯა ანის დოქტორი, ღირექტორი და მწერალი! ელგუჯა შიბანდაცა, ვერ შევლანება ვიბიანი! ელგუჯა ანის მშაგრაი! ელგუჯა ანის ხარაგი! ელგუჯა ბეგინებო, არ უღეგინებ ობის დღეც! მჭერან და ვეკაც! ელგუჯას მამულში სად არ იბიანი? ელგუჯა ანის შიბიანი ყაზბეგის პარტრიკიონის! ვინ დათვლის მამცე მათიგებს, ვევიბნა და ელგუჯებს? — ისინი ღვანან დაზგებთან!.. აგებენ ვეგანგ ენგურეკსს! უღეგინებ დღეცეგებს კიბიხულოს შიბი მიბღობრი! უბიანიხოდ ელისოს თავი რად უნდა, ცეცხლით? თოვის არ დასჯერდო ავი და ბიბაკიონიო ვიბიოლა: ნარბაღის მკვიდრობასეგვი ხელსაწყო ვაბიოგონს!.. თოვის იმ ხერხებით არ იტყვი, წინახანა რომ ამქველა: ხმარობს დენისა და დინამიტს, შმამბიბაკიონი წყალს წამღოს... ყველა სირეცეტს და ანტიპოდს ეკურნებელი წყალუო აქეს! პარტიკიონს და ხალხისგან ისინი ვანტეხულო! საბოტაჲს მვერს ხანებამში ჩამოიბიონი, გეგმით სირეცევილი!.. ჩვენი ფეხბურთი დღეს ანის ნამდვილი ჯიბიგია ჭილილი! ...შოქლიბარი აღტაცებამში მიხეზი ამ აღტაცების, — ეს არის შენი კალბა, — „სისილის უღებუნი ნაწეგი“.

შვიდ წელს შენ მწეგამი იყავი!.. თავადები ციგელით მეგებდა: ზოგ მწერალს ახლა ერთ დღესაც ვერ გააბიბრებ მწეგამიონთ. დღედებს შიბიზე ელგეგრო! — ახლადღეს დაუფარავალ... რომ შიქლა, შიბიან სიღლებში, შეუღლებფერიდაც! არ ავი! ვევიზარდული და აგბლდული, დღებურა სიომ საიხის, მავრამ ისევე რვა გვერდი დაზაა ვერანაო „ნიანიგ“ კიდევ შეგებღებობი ვრომანეთს, ახლა კი ვამბოვიბოვე — შენ — „ქართველების პომეროსს“, „ჩვეის დიდებულ მეტოქეს“

ზაურ ბოლქვაძე



„ნაშვებისაჲს მორეგანის“

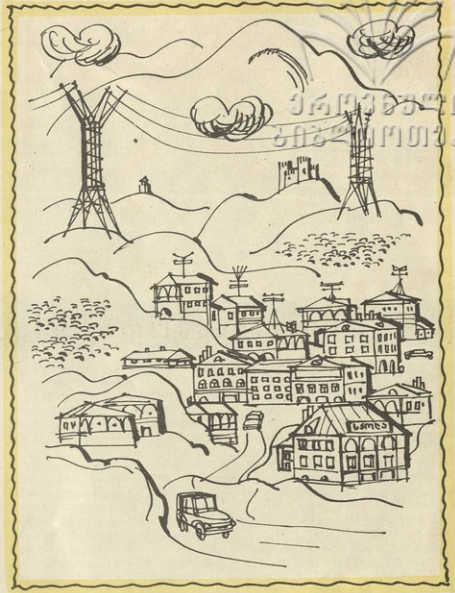
**ალექსანდრე ეკსიგვის დაბადების 125 წლისთავი**

ჯაზბაგის ზომიბირთი ნაწარმოების ნიანჯისეული ილუსტრაციებო.



„ბივისბირი ბოზა“

— შვილო, ონეს! ბასბოზს, შიბი ბირისა ხარ! ბიხელ, ჰხვანს ან ბაკიონო!



„მონევიბი და მათი ცხოვრება“



პ რ ო ჯ ი მ ო მ ნ ი : ა მ ო მ ა ნ თ ა რ ა დ ა მ ი ბ ა დ ა ჯ , მ ა მ ი ნ მ მ შ ი მ ი .  
გ მ დ ა კ ტ ო რ ი : კ ა ჯ ი რ ო მ ე ლ ი მ ო მ ა ნ ბ ა მ ი მ მ მ ა მ ა ნ ო , გ ო შ მ ი მ ა მ ა მ ი მ ?!



„მამის ბავშვული“

თბილისი, 2010



— მიხა, იტალიიდან წერილია შენთან! — ფოსტალიონმა მიხას თონის მოჩარდახულში იმ დროს მიუხვრო, როცა თონის პირს სალესით აპირიდა.

— რა? ვინ არის? — მიხამ თონი თონესთან მიაუხლა.

— რა ვიცი, მარჩელო მოს... — ფოსტალიონი სიტყვებს წვალვებით კვნიტდა მეჩხერ კბილებში. მიხამ გამოართვა წერილი, თავისი დაკოჭრილი თითებით ატრიალა, ატრიალა და მერე ნელა სიმინდევით გაფცქვნა:

სინიორ მიხა! პარიზში, სენაში რო ვიპირებოდი და თქვენ გადამარჩინეთ, ჩემმა ცოლმა შეიტყო! სინიორიტა დაინტერესდა თქვენით, მალე გესტუმრებთ. ჩაო! მარჩელო.

ცოლი სულგანაბული უსმენდა მიხას ბლუკუნს, მერე ექვიანად შეხედა ქმარს:

— ეგ მარჩელო ვინ არის?

— კაცია, კაცი!

— ვნახოთ, აქ არ ჩამოვალ? — დაემუქრა ცოლი.

მიხამ თავგადაღვსილ ქვევრებს გადახედა: „აი, დედას! თქვენი იმედი მაქვს!“ მერე ქათმებსა და გოჭებს აუარ-ჩაუარა, თბილისში შვილებს დეპეშა ვაუგზავნა: „იტალიიდან სტუმარი

— დეგენერატო! დეგენერატო მარჩელო!“ მარჩელომ ბოდიში მოუხადა მიხას და ფილუმენას ყურში უზრდელი კაცის ნეკა თითვით შეძვრა. ფილუმენამ ისეთი წივილი ატეხა, რომ მეზობლის მოზგრისხელა ძაღლები უმწყოდ აწყმუტუნდნენ. თურმე უთქვამს, სამ ყანწს კიდეც დავეღვო.

მიხამ, როგორც იქნა, ზედა და ქვედა კიდეების, ყნოსვის, სმენისა და სხვა ორგანოებით ანიშნა: „მარჩელო, შენს ცოლს შენი არ ეშინია?“

მარჩელომ თავი გაუქნია, არაო.

მიხამ მარჯვენა მტევანი ისე გაუქნია, როგორც კამათლის გავორებისას, ესე იგი ჰკითხა: „რატომ?“

პასუხად მარჩელომ ხელ-ფეხის მოძრაობით ანიშნა მიხას: „შენი ცოლი რატომ არ გიყვირის?“

მიხამ ჯერ სალოკი თითები ერთმანეთს მიატყუბა, მერე გადახვლანჯა და გააგებინა, ერთმანეთი ძალიან გვიყვარსო! (ცოლმა მიხას ქოქოლა მიაყარა...)

მარჩელომ მიხას ცოლს პანტომიმით ანიშნა, მიხას დაუყვირო!

ერთმანეთს მიატყუბა, მერე გააცალკევა, როგორც მარჩელოს ანიშნა, გაეყარო!

ფილუმენამ პანტომიმის უმაღლესი ოსტატობით მიხას უპასუხა: „მეც სიამოვნებით გვიყვარები ამ ესპოზიტოს, მაგრამ აკრძალული გვაქვს“.

ამ „ლაპარაკს“ მიხას მეექვსეკლასილი შვილი უსმენდა, შემოაცუნტუნა საოდნო, ცოლმელოც იტალიური აქცენტით ლაპარაკობდა იტალიურ ენაზე.

შვილიშვილი ბაბუას და ბებუას უთარგმნდა: თორმეტი მაისიდან იტალიაში იწყება განქორწინების რეფერენდუმი. იტალიელები მოითხოვენ განქორწინების დაკანონებას, ნებართვას!

მარჩელომ და ფილუმენამ მიხას არ აცალეს დედამიწვილების სადღეგრძელს შესმა, წამოცვიდნენ მაგიდიდან და იტალიააკენ მოუსვენს. მიხა წამოვარდა სკამიდან და ცოლი დაადანაშაულა: შენ დაავალბდი იმ სპიდოლის შემოტანას! ახლა რომ ისინი განქორწინდნენ, ვისი მიზეზი იქნება?

— შე შტერო, კრეტინო, ბარბაროსო!.. მე რომელი მოსამართლე ვარ?

— შენი ენა მოსამართლეზე ძლიერ მოქმედებს!

# იტალიური პანტომიმები... საქართველოში

ჩამომდის და ახლა მაინც მეტსუმრეთ!“

შვილებმა დეპეშა პროვოკაციულ აქტად მიიღეს: ეტყობა, ჩვენი თონის მოქნევა მოეწონებოდა და უპასუხეს: „მეგლინებაში მივდივარ“, „თათბირი მაქვს“, „დისერტაციაზე — „სტუმარ-მასპინძლობა ხალხურ ფოლკლორში“ ვმუშაობ“.

ერთ მშვენიერ დღეს მარჩელო, თავისი ცოლით, მიხას უშველებელ ჰიშკარს მოადგა. მიხას ცოლი მაშინ დაწყნარდა, როცა დაინახა მარჩელოს გვერდით მისი ცოლი ფილუმენა როგორ იფრუნიკებოდა.

უცვე მთელმა რაიონმა იცოდა იტალიელი სინიორის სანიორეში ჩამოსვლა.

— პლატფორმები ჩამოუტანა მიხას, — იბოღმებოდნენ მოდის ტრფიალში დამწვარი სოფლის ახალგაზრდები.

— ნეტა, რაში სჭირდება?

— ასე უთქვამს: მალეობა, სინესტისგან რეგმატიზმები აღარ შემაწუხებსო!

მიხას ოჯახში კი შემწვარი გოჭებისაგან, ქათმებისაგან, ოხშივარდაცლილი ხაშლამისაგან და სხვა ნუგბარი საქმელებისაგან ოზნიკებოდა „ლუდოვიკოს“ მაგიდა. ქეიფა ყანწებით გაიფურჩქნა, მარჩელომ სამი ყანწი დაცალა, ფილუმენამ ამაზე ატეხა წივილი:

მიხა აენთო, სალოკი თითები ერთმანეთს მიატყუბა და სწრაფად გააცალკევა.

— რაზოდ! — იღრიალა მიხამ.

— რაზოდ! რაზოდ! — დაიკანელა მარჩელომ და ისევ პანტომიმის დახმარებით თქვა: „ჩვენთან, იტალიაში, განქორწინება აკრძალულია!“

მიხამ. კი გულში გაიფიქრა: „ჩვენთან მამაკაცების უმეტესობა იმიტომაც კარგ ხასიათზე, რომ განქორწინება ნებადართულია!“

მარჩელომ მერვე ყანწი დააშრო, ფილუმენამ უმაღლესი ნოტა „სი“ აიღო და კინალამ ხმა ჩაუწყდა. მიხას მაინც „უმღერა“: — კრეტინო! ბარბაროსო!

მიხას სიბრაზისაგან სახე აუფუფდა.

ფილუმენა ახლა მიხას ცოლს ეაჯა: პანტომიმით ანიშნა, შენს ქმარს დოქი ჩაარტყიო. მიხას ცოლმა ალღო აუღო და მარჩელოს მიხასგან გაალავერდებული ყანწი გაუესო.

— ღურა-ქო! — ეს ფილუმენამ მიხას ცოლს უსახსოვრა.

მარჩელო მეათე ყანწს სცილიდა, ფილუმენა წიოდა, „დო“ ნოტზე მიბობდავდა, ყველას „კრეტინოთი“ იხსენიებდა.

მიხამ ვედარ მოითმინა, სალოკი თითები ჯერ

— კრეტინო, ბარბაროსო! — მიხას ცოლი იტალიურ მომხასივით სიამოვნებით წუწნიდა ახალნაწველ სიტყვებს.

მიხამ ითმინა, ითმინა, მერე ერთი იღრიალა და ცოლი სიდედრს მიპვგარა.

მიხა გაყრის ჯორზე შექდა: „არ ვაბატებ იტალიურად ლინძღვას! არც იმას, ხელი რომ შეუწყო ჩემს ოჯახში იტალიელების გაყრას!“ ამ ფიქრებში ტივტივებდა მიხა, ფოსტალიონმა რომ წერილი მიურბენინა:

— იტალიიდან არის, მიხა!

წერილს ფილუმენა იწერებოდა: „ჩემს კრეტინ, თავქარიან, რეგმატიზმიან ქმართან ერთად შევქმენი განქორწინების საწინააღმდეგო ლიგა. ძირს განქორწინება! ჩაო! მომიკითხე შენი კრეტინი ქმარი ნეტავ, როგორ უძლებ?“

მიხა გათოკილივით იჯდა, ფიქრობდა, როგორ გამოეტანა განქორწინების განცხადება.

— ეჰ, რა კარგი კანონი ჰქონიათ: გაუქორწინებლობა! აფსუს!

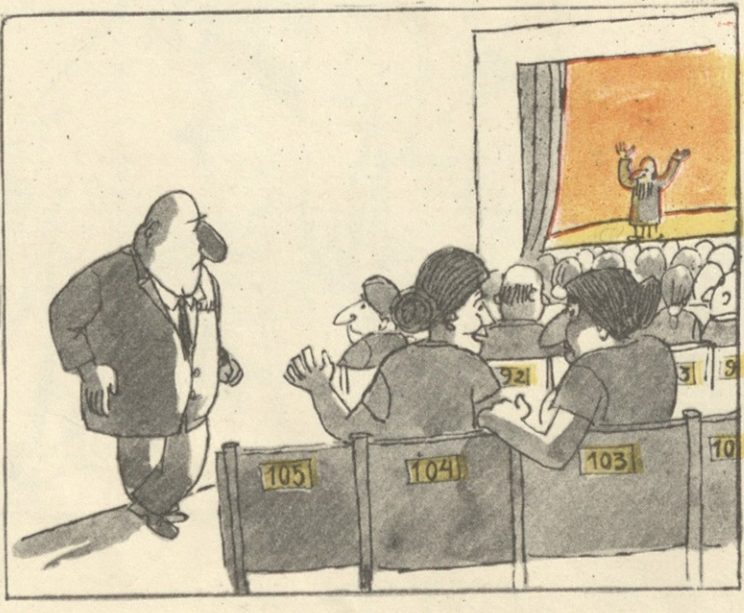
მეორე დღეს მიხა მტკიცედ მიაბიჯებდა სასამართლოსკენ განქორწინების განცხადების გამოსატანად.

ავთანდილ აღიუზვილი

ნ.ს. ო. ჯიშპარანიანის



— მიდი, ბიჭო, რისი გეგმინია, კბილს იღებ, ქრთამს ხომ არა?!



— რატომ არ ჯდება თქვენი ძეგლზე? — დაწომრილი სკამის შემინია!

ნ.ს. მ. აბაშიძის







საქართველოს  
საბავშვო ჟურნალი  
№ 76137



ინფლაცია, რომელმაც შეარყია კაპიტალისტური ქვეყნების ეკონომიკა, თანდათან მძაფრდება.

თავაზობული ინფლაცია